

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 515/2017
01.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљене АА и браниоца окривљене АА, адвоката Мирослава Ђерковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 331/12 од 18.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/17 од 08.02.2017. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости окривљене АА и браниоца окривљене АА, адвоката Мирослава Ђерковића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 331/12 од 18.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/17 од 08.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 331/12 од 18.10.2016. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је осуђена на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Оштећеној „ББ“ у ..., досуђен је имовинскоправни захтев у износу од 2.190.436,47 динара, а окривљена је обавезана да оштећеној исплати означени новчани износ, у року од једне године од дана правноснажности наведене пресуде, док је у преосталом делу имовинскоправног захтева, оштећена упућена на парницу. Истом пресудом, окривљеној је изречена мера безбедности забрана вршења свих дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или руковање туђом имовином или за чување те имовине у трајању од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 274.138,00 динара на име трошкова вештачења и трошкова одбране по службеној дужности, као и судски паушал у износу од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/17 од 08.02.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 331/12 од 18.10.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-окривљена АА, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и ослободи је од оптужбе, или је осуди на блажу казну, односно укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац по службеној дужности, окривљене АА, адвокат Мирослав Ђерковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или јој изрекне блажу кривичну санкцију, или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости су недозвољени.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљена лично поднела захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћена, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљене АА, недозвољен.

Надаље, одредбом члана 74. Законика о кривичном поступку је одређено и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. У конкретном случају, окривљена АА је имала браниоца по службеној дужности сходно члану 76. у вези са чланом 74. став 1. тачка 2) ЗКП, јер се кривични поступак водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 2 до 12 година, па у смислу наведене законске одредбе, у таквом поступку обавезна одбрана траје до правноснажног окончања поступка.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеној АА правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/17 од 08.02.2017. године, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац адвокат Мирослав Ђерковић, који јој је током поступка постављен по службеној дужности, то овај бранилац из изнетих разлога, а имајући у виду цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић